

genanvendelse af CFC fra visse processer og produkter,

at undersøgelse af eksistensen og udviklingen af genvindingsteknik og substitutionsmuligheder i såvel produktionsprocessen som i affaldshåndteringen vil blive iværksat i forbindelse med udviklingsprogrammet. I lyset heraf vil tilrettelæggelse af udviklingsprogrammet og anvendelsen af midlerne hertil ske med henblik på at skærpe reduktionstakten i forhold til forslaget til CFC-handlingsplan, og

at bevillingerne til fremme af renere teknologi og genanvendelse ud over CFC-udviklingsprogrammet i de kommende år stiger som følge af den omprioritering, der kommer til udtryk i miljøministerens redegørelse om mål og midler i miljøpolitikken (R 2). Provenuet fra de foreslåede miljøafgifter (L 98, L 99 og L 100) skal bl.a. anvendes til denne opprioritering. Af Miljøministeriets reserve på forslaget til finanslov for 1989 på i alt 260 mio. kr. forudses godt 100 mio. kr. anvendt til genanvendelse og renere teknologi, hvilket giver en samlet bevilling på 140 mio. kr. hertil. Bevillingen stiger til 170 mio. kr. i 1990 og 180 mio. kr. i 1991 og i 1992. 1989-bevillingen er udtryk for en stigning på ca. 40 pct. i forhold til 1988.

Miljøministeren har givet tilsagn om:

at der løbende vil ske en vurdering af, om de forudsete midler på i alt 45 mio. kr. over en 3-årig periode er tilstrækkelige til gennemførelse af udviklingsprogrammet, eller om der bør afsættes yderligere midler hertil,

at Miljø- og Planlægningsudvalget inden 1. april 1989 vil få en redegørelse om den nærmere tilrettelæggelse af det 3-årige udviklingsprogram og anvendelse af midler hertil. Udviklingsprogrammet vil blive tilrettelagt efter drøftelse med den berørte industri,

at der samtidig hermed for udvalget fremlægges en revurdering af mulighederne for en yderligere skærpelse af reduktionsmålet i forhold til forslaget til CFC-handlingsplanen, og

at Danmark i internationalt, EF- og nordisk regi fortsat vil arbejde for en hurtigere reduktion af det globale CFC- og halonforbrug. Der vil også fortsat blive arbejdet for indførelse af fælles EF-regler om bl.a. forbud mod CFC-anvendelse i spraydåser og til blødt skum.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets og Centrum-Demokraternes medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan dog stemme for de stillede ændringsforslag.

Mindretallet ønsker ikke at belægge erhvervslivet med en helt urimelig og unødigt ekstraafgift til ubodelig skade for dansk erhvervs livs konkurrenceevne.

Den urimelige afgift skal ses i lyset af, at den slet ikke har nogen miljømæssig begrundelse, idet den danske industri ikke er i stand til at udvikle de alternative produkter til afløsning for freon.

Den borgerlige regerings brandskatning af dansk industri og erhvervsliv sker i en tid, hvor Danmark er på vej ind i EF's indre marked og gerne skulle kunne konkurrere på lige fod med de meget kapitalstærke virksomheder inden for EF.

CFC-afgiften vil ganske enkelt betyde, at dansk erhvervsliv vil blive ulige stillet, bl.a. fordi et godt og sundt hjemmemarked er en betingelse for firmaernes evne til at få indpas på EF-markedet.

Lovforslaget betyder i sidste instans lukning af gode danske arbejdspladser.

Hvidevarebranchen vil hurtigt kunne mærke resultatet af regeringens forfejlede politik, når danskerne kører ned syd for grænsen og indkøber f.eks. køle- og fryseskabe m.v.

Et *andet mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil i øvrigt stemme imod ændringsforslagene.